ANNIKA HINT PORTFOOLIO 2020 | EKA

ANNIKA HINT ~~13 12 1992~~

ANNIKA.HINT[AT]ARTUN.EE

~~HARIDUS~~

2020 EESTI KUNSTIAKADEEMIA, EHTE-JA SEPAKUNST
2019 WEISSENSEE KUNSTHOCHSCHULE BERLIN, SKULPTUUR
2019 LÄTI KUNSTIAKADEEMIA, SKULPTUUR

~~NÄITUSED~~

2018 GRUPINÄITUS "PIIRITUS", PALJASSAARE LINNUVAATLUSTORN
2017 GRUPINÄITUS "UALUS ON", NOBLESSNERI VALUKODA
2017 "TOLM'17", EKKM
2017 HAMMERCLUB MEETING PFORZHEIM 2017, SAKSAMAA
2016 GRUPINÄITUS"P.I.T.A.", EESTI KUNSTIAKADEEMIA

~~MEISTRIKLASSID~~

2017 PATRICIA DOMINGUES (PT), "MATERIAL EXPLORATIONS: PROCESSES AND POTENTIAL MEANINGS"
2017 KARL HALLBERG (SE),AVALIK RUUM JA INTERAKTIIVSED OBJEKTID
2017 NICK IREYS (US), TÖÖRIISTA VALMISTAMISE KURSUS

~~TÖÖD KOGUDES~~

EESTI KUNSTIAKADEEMIA EHTE-JA SEPAKUNSTI ERIALA ÜLIÕPLILASTÖÖDE FOND

”Sa näed maastikku ja tajud tema tekkes või temasse sekkunud inimest, sa näed inimest ja sul hakkab kõhe tema esemestatusest..“ Tamara Luuk. Ajakiri „Vikerkaar“, 1988, nr.7.

„Mingi asi on see mis ta on, see ei väljenda midagi muud kui seda mida ta on.“ Jüri Okas

Ühesuunaline kulgemine ja pidev liikumine parema tuleviku suunas; liigne infoküllus ning arvamuste ja ideede paljusus on asetanud mind positsiooni, kus ma ei ürita enam öelda midagi suurt ja erilist, vaid asetan end kohtadesse kus on võimalik vaadelda ja jälgida ning seeläbi kasvada.
Minu fookuseks on ruumi ja olemise tajumine ning vastanduste otsimine, mille kaudu väljendan oma subjektiivset suhet ainega. Mind paeluvad mahajäetud keskkonnad ning nende kulumine, inimese poolt muudetud maastik, industriaalse ajastu jäänused, mõningate esemete materiaalsus ja selle mõju ning nähtamatuks jäänud nähtused.
Eesmärgiks on korratuse ja irratsionaalsuse koos oma seaduspärasusega märkamine ja selle korrastamine, ruumi taastootmine ja selle kujundamine, milles varasemalt läbielatud reaalne kogemus samastub ümbrusest kohatud tundmustega.
Arvan, et töö kontseptsioon ei tohiks olla olulisem kui kogemine või teostuse protsess ise.
Vaatlus on inspireerinud kasutama sellest samast keskkonnast pärinevat materjali ning jääke.
Lõpptulemuseks on areng, mis seisneb lihtsuse ja selguse poole liikumisel selles kaosena ilmneva maailma ajalikkuses/asjadelikkuses.

"ÕHK" 2017 SEPISTATUD TERAS JUHENDAJA: PIRET HIRV

"ÕHK" 2017 SEPISTATUD TERAS JUHENDAJA: PIRET HIRV

"SÕLM JA RÜTM" 2017 TERAS JUHENDAJA: NILS HINT

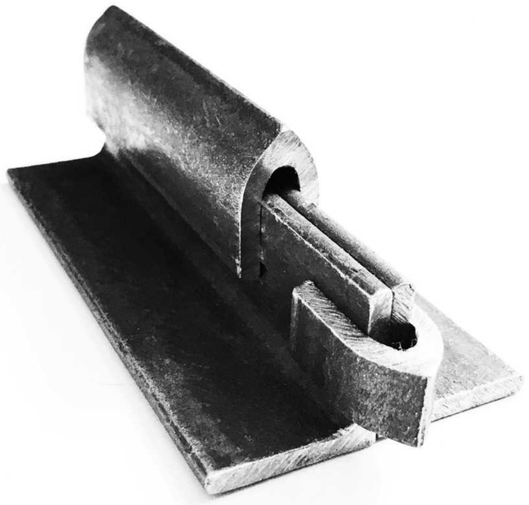

Sõlm ja rütm
Architectural connection, sepissõlm

Sõlm ise on probleem. Sõlme tegemise kaudu saab ka probleemist jagu. „Suured probleemid“ saavad lahenduse lihtsa vormikeele kaudu.

Nurkrauda hoiavad koos pinge mõjul samast materjalist pressitud ühendused, mille abil on võimalik luua kandvat konstruktsiooni, mida saab kasvatada erisuunaliseks.
Materjal: nurkraud, kokku 6m
Tehnoloogia: lõige, painutus, pressimine

JUHENDAJA: NILS HINT
TERAS
2017
"SÕLM JA RÜTM"

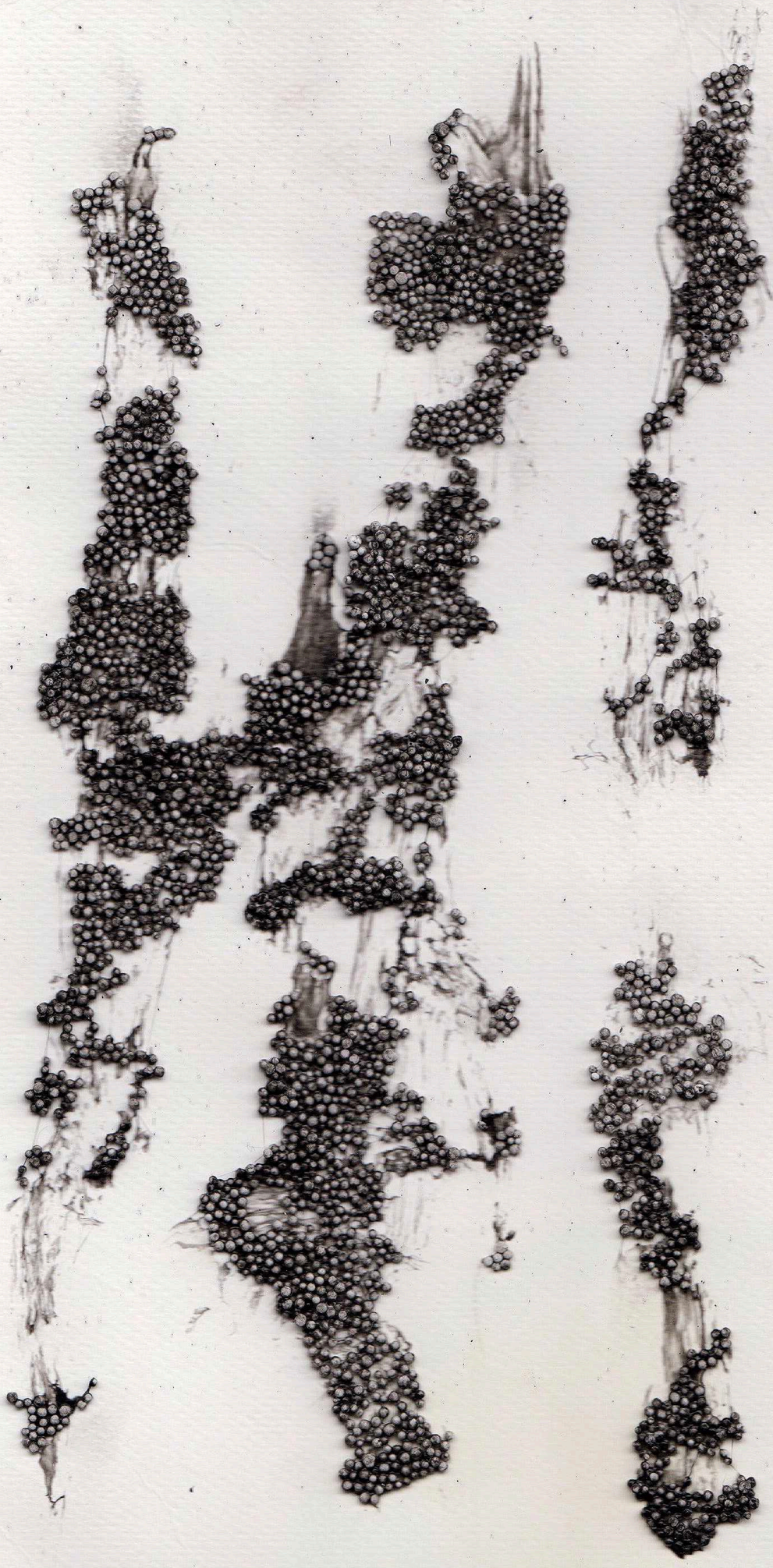

"NÕRGIM LÜLI" 2017 LEIDMATERJAL, TERAS JUHENDAJA: NILS HINT

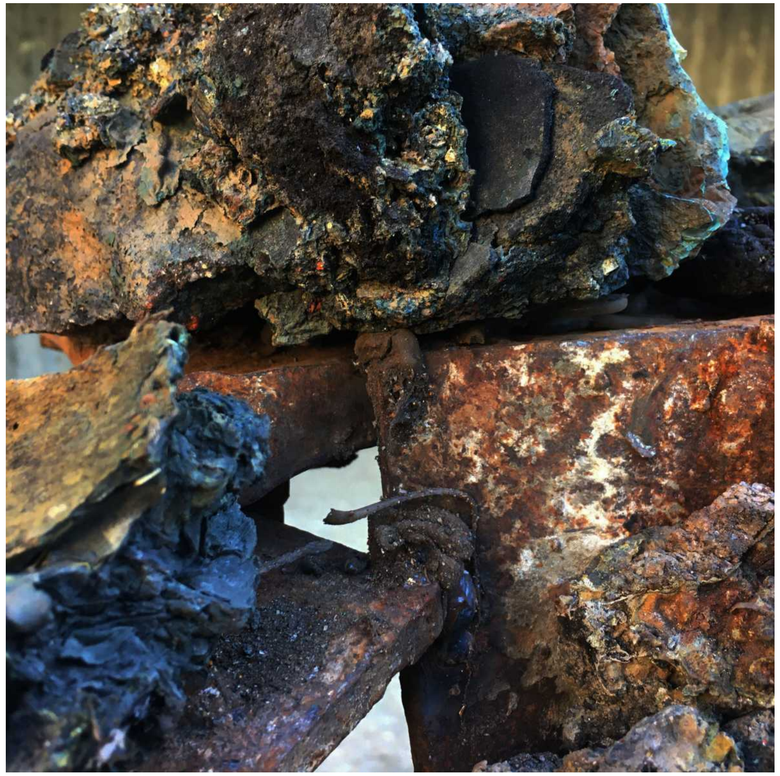

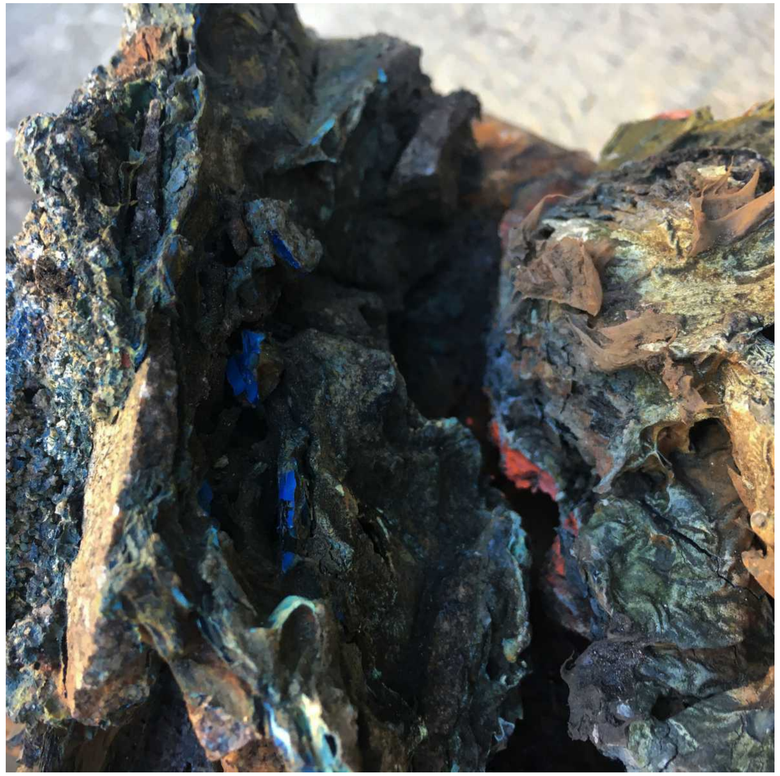

Nõrgim lüli

Vastandlik järg tööle „Sõlm ja rütm“. Kasutasin eelneva protsessi käigus kogutud teadmisi ja tekkinud järeldusi isikliku liikumise kirjeldamiseks. Jälgisin rütme ning kordusi enda igapäevasest elust ja dokumenteerisin selle kogemusest lähtuvalt esmalt värviga ja paberil. Täheldasin rütmina kroonilise nohuga kaasnevaid sundliigutusi, vajadusi ja frustratsiooni ning kordusena kõikjale kogunevaid tatiseid salvrätte. Kogemuse sellest kandsin üle Noblessneri sadama veest leitud värvireostusmaterjali, sepikoja põrandalt kogutud tolmu ning taaskasutatud armatuurterasesse.

I tsoon
II tsoon
III tsoon
IV tsoon
V tsoon
Tartu piirkond
Pärnu piirkond
Peatusepähine
piletihind
Lühike oateplatvorm
RISON

Pind

Töös on tähtis selle tekkimise legend. Miski on olnud robustne ja jõhker rauakola, millesse sisu tekkis siis kui sinna lisati värvi. Fikseeritud hetk, mil tekkis vajadus mingi kujutis vaataja teadvusesse kinnistada. Värv muudab vormi vaataja silmis pehmemaks- raud konkureerib oma pinnaga ning materjalina ise pole enam oluline.

TULEALUS NOBLESSNERI SADAMALINNAKUSSE 2018 TERAS JUHENDAJA: NILS HINT

Tulealus

Muinastulede öö tarbeks kavandatud kohaspetsiifiline objekt-tulealus Noblessneri sadamalinnaku kaipealsele. Tulealus on koht kus teha lõket. Objektina omab tähistavat funktsiooni- pimedas tule poolt valgustatud kolmnurk märgistab merel olijaile kodu asukohta ning pimedasse jääv must kolmnurk kojujääjaile merelolija kohaloleku puudumist. Vormiliselt kasutasin kai pealt merel nähtavat Noblessneri sadamale iseloomulikku motiivi- vees asetsev teineteise otsa kuhjatud raudbetoonblokkidest lainemurdja, mille juures mind köitis klotside ebakorrapärane nurgeline paigutus ning sinna vahele tekkivad varjud.

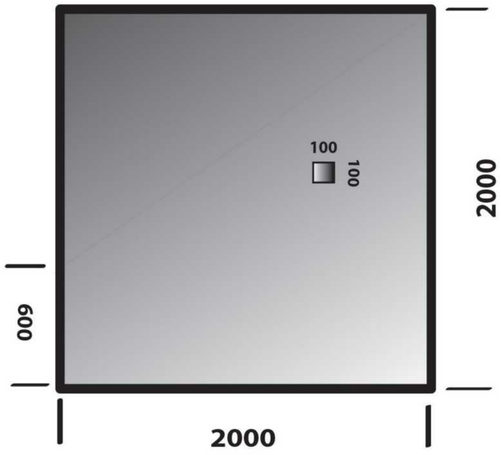

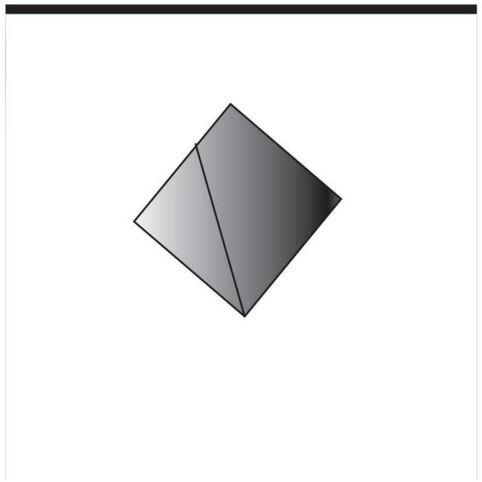

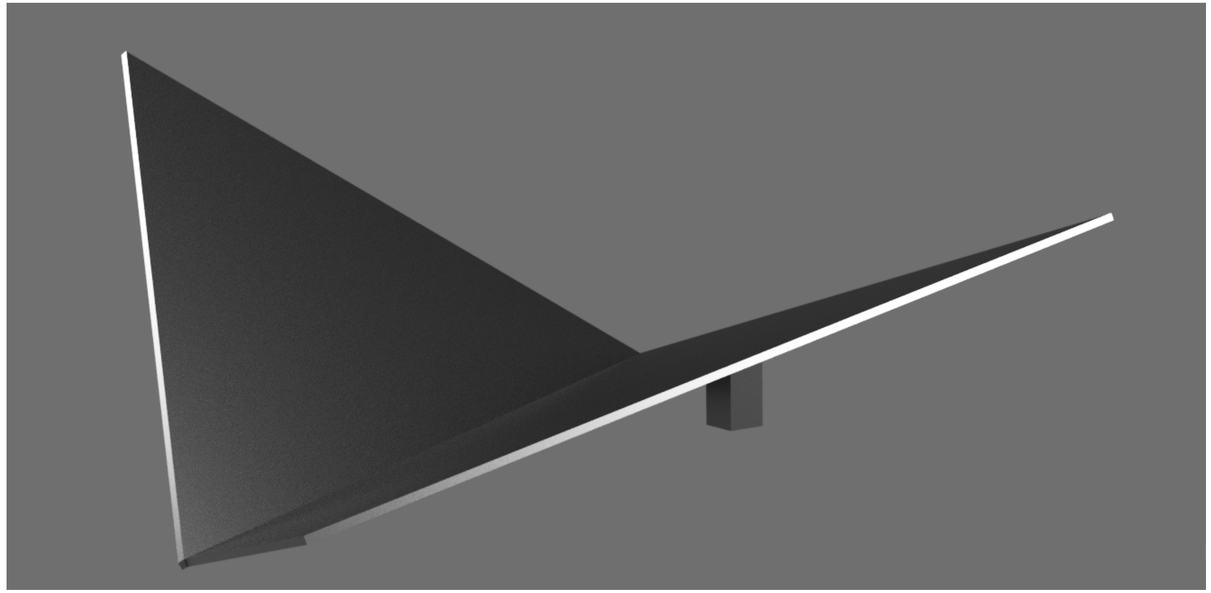

Tehniline:
Asukoht: kai 44 lõpp
Materjal: 50 mm teras
Objekti suurus: 2000 x 2000 mm
Kaal: 1,5T
Paindenurk: 75
Tehnoloogia: lõikus, painutus, keevitus
Viimistus: ilmastik

REHVIPO

“AUTOPORTREE JONNIPUNNINA” 2018 POLÜESTERVAIK, VÄRV, TERAS JUHENDAJA: URMAS LÜÜS

Autoportree jonnipunnina
2. kursuse kevadsemestri erialaprojekt suunava pealkirjaga „Vale“.

Tõe ja vale otsing läbi sotsiaalse konstruktsiooni- läbi laste mängu.

Mänguasi on miniatuurne ese millega päriselu läbi mängida. Mäng, kui etiketi harjutus, ettevalmistus, eelhäälestus, imitatsioon.
Läbi mängu kasvatatakse väärtushinnanguid.
Uurides peidetud tähendusi laste mänguasjadest jõudsin järeldusele, et „üldinimlikud väärtused“ nagu õigus haridusele ning sõnavabadusele on kokkuleppelised ning kehtivad ainult meie kultuuriruumis. Perekond ja “klassikalised perevväärtused” on omased kristlikule ühiskonnale ning nendest kõrvale kaldumine on tabu. Igal perioodil on oma mänguasjad. Pidin leppima, et tõde on alati kokkuleppeline ning ajas kõikuv.
Jonnipunn kui märk minu ja mind kasvatanud põlvkonna vahel.

Přihlaška

LÕPUTÖÖ 19.08.2020

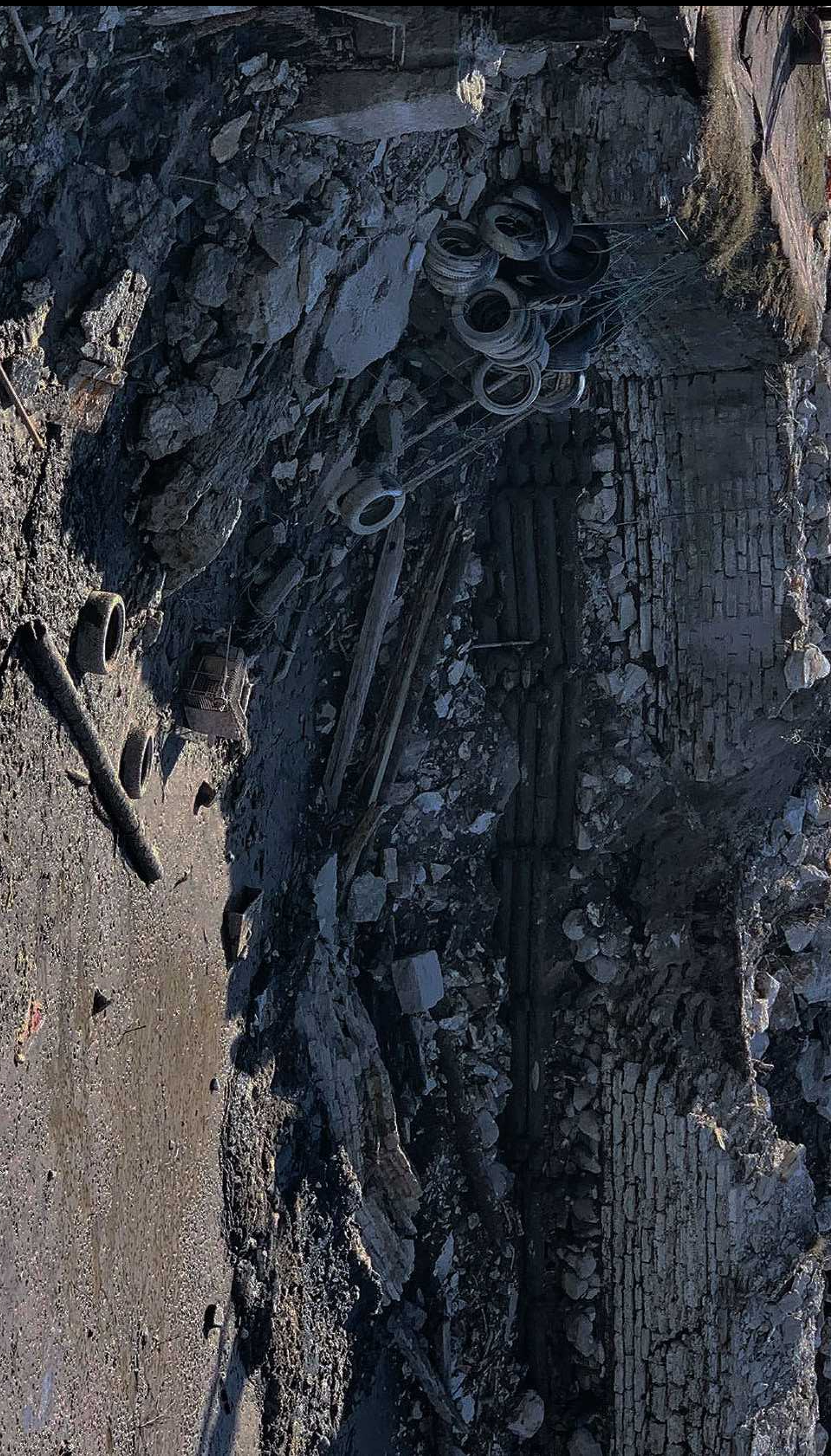

AITÄH